

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CLUJ
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr.

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența regulamentului U.E. nr. 679/2016

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 19 septembrie 2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:

GREFIER:

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe
reclamanții

și

pârâtul INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN , având ca obiect litigiu privind
funcționarii publici statutari.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă reprezentanta reclamanților – av.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se constată că s-au
depus la dosar adrese din partea pârâtului, precum și poziție procesuală din partea
reclamanților.

Instanța constată că pârâtul a depus astăzi la dosar răspuns la adresă legat de expertiză și
de poziția procesuală față de incidența O.U.G. nr. 62/2024, dar acesta a fost depus într-un
singur exemplar, motiv pentru care înmânează înscrisul reprezentantei reclamanților pentru a-l
studia.

Reprezentanta reclamanților constată că pârâtul nu a formulat întrebări Înaltei Curți de
Casație și Justiție, însă arată că ea a depus câteva întrebări, aprecierile sale personale.

Instanța acordă cuvântul asupra admisibilității și asupra punctului de vedere raportat la
sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentanta reclamanților apreciază că se impune trimiterea unor întrebări către Înalta
Curte de Casație și Justiție, conform dispozițiilor O.U.G. nr. 62/2024, fiind vorba despre
drepturi salariale. Aceasta apreciază că cele trei întrebări formulate de ea acoperă toată
problema juridică, dar lasă la aprecierea instanței dacă se impune formularea altor întrebări.
Din verificările făcute, reprezentanta reclamanților arată că nu a aflat vreo decizie R.I.L. sau
H.P. pronunțată asupra chestiunii de drept incidente în cauză și nici vreuna aflată pe rolul
Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra aceleiași chestiuni.

Instanța reține cauza în pronunțare asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu
pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunile de drept care fac obiectul
prezentei cauze.

INSTANȚA,

Din lipsă de timp pentru deliberare, în temeiul art. 396 Cod procedură civilă,

DISPUNE:

Amână pronunțarea pentru data de 24 septembrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată în ședință publică azi, 19 septembrie 2024.

PRESEDINTE,

GREFIER,

Tehn. 19/19.09.2024

R O M Â N I A
TRIBUNALUL ---
SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr. ---/---/---

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența regulamentului U.E. nr. 679/2016

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 24 septembrie 2024

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: ---

GREFIER: ---

Pe rol se află judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe **reclamantii** --- și pe **pârâțul** ---, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici statutari.

S-a făcut referatul cauzei, după care instanța constată că mersul dezbaterilor a fost consemnat în încheierea de ședință din data de 19.09.2024, pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept incidență în cauză, cât și asupra suspendării judecării cauzei fiind amânată pentru data de azi, 24.09.2024.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Instanța reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, *Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la *necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice -, care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...) constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practică judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigii referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare*

în materia supusă reglementării, dar, în același timp, să nu împiețeze asupra bunei funcționări a întregului sistem judiciar.

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, instanța apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de art. 519 C.pr.civ.

Astfel, instanța apreciază că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*

Instanța opinează că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 C.pr.civ., întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

În fine, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

II. Expunerea succintă a procesului:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul --- la data de 23.11.2023, reclamantii, având calitatea de funcționari publici cu statut special, polițiști, în contradictoriu cu ---, au solicitat să fie obligat pârâtul la actualizarea sumelor ce au fost achitate fiecăruia dintre reclamantii în cursul lunii iunie 2023, ca urmare a repunerii în funcție, cu indicele de inflație, cu consecința obligării pârâtului la plata diferenței dintre suma achitată deja și suma rezultată ca urmare a actualizării cu indicele de inflație; la achitarea dobânzii legale penalizatoare aferentă debitului principal menționat la petitul 1 și actualizat cu indicele de inflație, dobândă care se va calcula începând cu ziua următoare scadenței fiecărui salariu lunar și până la data plății efective; la recalcularea drepturilor salariale ca urmare a repunerii în funcție și achitarea diferențelor salariale ce se cuvin fiecăruia dintre reclamantii constând în diferența dintre sumele ce le-au fost achitate în cursul lunii iunie 2023 și drepturile salariale cuvenite în mod efectiv, compuse din diferențele salariale dintre funcția deținută pe perioada punerii la dispoziție și funcția pe care au fost repuși, incluzând totalitatea sporurilor și drepturilor pecuniare aferente funcției pe care fiecare dintre reclamantii ar fi deținut-o în lipsa punerii la dispoziție; la recalcularea drepturilor salariale ca urmare a repunerii în funcție prin aplicarea retroactivă a sporului pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior asupra sumelor cuvenite în lipsa punerii la dispoziție; la recalcularea drepturilor salariale ca urmare a repunerii în funcție prin adăugarea cuantumului compensației bănești cuvenite pentru neacordarea concediului de odihnă suplimentar pe durata punerii la

dispoziție, cu consecința obligării pârâtului la achitarea sumelor rezultate; actualizarea sumelor indicate la petitele 3, 4 și 5 cu indicele de inflație, plata sumelor actualizate în acest sens, precum și achitarea dobânzii legale penalizatoare aferentă debitului, care se va calcula începând cu ziua următoare scadenței fiecărui salariu lunar al subsemnaților și până la plata debitului indicat, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea în fapt a cererii, s-a arătat că, ca urmare a punerii în mișcare a acțiunii penale în dosarul nr. ---/P/---, în conformitate cu Dispozițiile Șefului ---, reclamanții au fost puși la dispoziție până la soluționarea definitivă a cauzei. În perioada punerii la dispoziție, polițiștilor le-au fost acordate drepturile salariale prevăzute de art. 65 alin. 3 al Capitolului II al Anexei VII din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, calculate la funcția similară la data de 31.12.2010, respectiv de coeficientul de ierarhizare minim, stabilit prin raportare la funcția similară de la 31.12.2009. respectiv C.I.=1,90, fiind dispusă totodată încadrarea acestora în locuri de muncă și activități desfășurate în condiții normale de muncă.

Prin Decizia penală nr. ---/A/04.10.2022, pronunțată de --- în dosarul penal nr. ---/---/--, instanța de apel a desființat hotărârea primei instanțe sub aspectul laturii penale cu privire la soluțiile de condamnare pronunțate față de reclamanți, dispunând încetarea procesului penal față de aceștia pentru motivul intervenirii prescripției răspunderii penale.

Reclamanții au invocat dispozițiile art. 27 indice 29 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, art. 60 alin. 3 din Anexa 6 la Legea nr. 153/2017, susținând că în urma repunerii în funcție, li se cuvine acordarea retroactivă a tuturor drepturilor pecuniare de care au fost privați pe perioada punerii la dispoziție, fiind necesar să se aibă în vedere la calcularea sumelor corespunzătoare: avansările în grad pentru, majorările salariului de funcție/salariului de bază cu 75% pentru titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional clasa conform Dispoziției Șefului --- nr. 107 din 17.02.2021 (cu excepția reclamantului --- care începând cu data de 11.03.2020 este pensionar); sporurile cuvenite în integralitate, incluzând, însă fără a se limita la, sporul de fidelitate, sporul pentru studii superioare, sporul pentru păstrarea confidențialității etc.; cuantumul compensației bănești cuvenite pentru neacordarea concediului de odihnă suplimentar reglementat de dispozițiile art. 13 din HG nr. 1578/2002 și acordat polițiștilor care își desfășoară activitatea în condiții deosebite vătămătoare. grele sau periculoase ori în locuri de muncă în care există astfel de condiții, concediu de care reclamanții nu au beneficiat pe durata punerii la dispoziție, dar care trebuie acordată ca o compensare a dreptului de care au fost privați pe durata punerii la dispoziție.

În ceea ce privește sporul pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior, au evidențiat că acesta se acordă agenților de poliție absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior, cu diplomă de licență, în cuantum de 25% din salariul de funcție, acest spor fiind reglementate de dispozițiile art. 34¹ alin. 1 și 5 din O.U.G. nr. 114/2018. Au precizat că nu prezintă relevanță faptul că pe durata punerii la dispoziție, reclamanții nu și-au desfășurat activitatea conform atribuțiilor din fișa postului ocupat, în domenii corespunzătoare studiilor absolvite, întrucât prin efectul repunerii în funcțiile deținute, sunt îndreptățiți la plata retroactivă a drepturilor salariale.

În ceea ce privește cererea de obligare a pârâtului la plata compensației bănești cuvenite pentru neacordarea concediului de odihnă suplimentar, au făcut trimitere la dispozițiile art. 13 din Hotărârea 1578/2002.

Referitor la actualizarea debitului cu rata inflației, actualizarea debitului conform inflației are ca finalitate aducerea creanței la valoarea ei reală, în aceeași expresie economică din momentul stabilirii ei, fără altă componentă adăugată, protejându-se astfel interesele creditorului care nu trebuie să suporte din patrimoniul propriu, fără o culpă a sa, efectele devalorizării monedei.

Cu privire la solicitare de acordare a dobânzii legale penalizatoare, plata cu întârziere a drepturilor de natură salarială conferă salariatului dreptul la despăgubiri constând în dobânda legală, aspect ce rezultă și din prevederile art. 166 alin. 4 Codul Muncii. De asemenea, sunt incidente dispozițiile art. 1531 Cod civil coroborat cu art. 1535 Cod Civil și prevederile art. 1 alin. 3 și art. 3 alin. 2 din O.G. nr. 13/2011.

Prin **întâmpinarea** formulată la data de 04.01.2024, pârâtul --- a arătat, cu privire la solicitarea de aplicare retroactivă a sporului pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior asupra sumelor cuvenite în lipsa punerii la dispoziție ca urmare a repunerii în funcție, că la stabilirea și acordarea retroactivă a tuturor drepturilor cuvenite ulterior momentului repunerii în funcție nu s-a avut în vedere sporul pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior, fapt care se datorează faptului că reclamantii nu beneficiau de acest drept la data punerii la dispoziție, pentru a fi avut în vedere la data repunerii în drepturi și acordarea retroactivă a acestora. Printre elementele salariale de care reclamantii beneficiau la data punerii la dispoziție nu se numără și sporul pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior cu diplomă de licență, în cuantum de 25% din salariul de funcție. Ca urmare, în mod justificat acest element salarial nu a fost avut în vedere la data repunerii în funcție a reclamantilor.

În ceea ce privește solicitarea de plată a compensației bănești cuvenite pentru neacordarea concediului de odihnă suplimentar, pârâtul a învederat că din dispozițiile art. 13 alin. 1 și art. 16 din H.G. nr. 1578/2002 reiese că legiuitorului nu a prevăzut expres posibilitatea compensării prin plată a concediului de odihnă suplimentar, spre deosebire de concediul de odihnă.

Cu privire la solicitarea de actualizare a debitului cu rata inflației și de acordare a dobânzii legale penalizatoare, pârâtul a menționat dispozițiile art. 60 alin. 3 din Legea-cadru nr. 153/2017 și a susținut că majorările prevăzute la articolul anterior au fost aplicate și pe perioada punerii la dispoziție, însă acestea nu se referă la actualizarea sumelor cu indicele de inflație și dobânda legală. Cazurile în care se prevede actualizarea sumelor acordate cu indicele de inflație și dobânda legală sunt expres prevăzute de legiuitor, respectiv cazul titlurilor executorii. Drepturile salariale recalculate reclamantilor s-au achitat într-o singură tranșă, și nu eșalonat în termen de 5 ani, cum este prevăzut în O.U.G. nr. 130/2021, în cazul titlurilor executorii doar acestea actualizându-se cu indicele de inflație și dobânda legată remuneratorie.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Ambele părți au solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea problemelor de drept incidente în cauză, reclamanta propunând întrebări care să fie formulate prin sesizare.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

Instanța opinează, raportat la dispozițiile art. 27 indice 29 din Legea nr. 360/2002, față de modalitatea de formulare a textului, că drepturile pe care poliștii le poate obține în urma repunerii în funcție, după încetarea procesului penal, sunt cele de care a beneficiat efectiv la data punerii la dispoziție.

Cu privire la sporul recalcultat pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior, prevăzut de art. 34¹ alin. 1 lit. b din O.U.G. nr. 114/2018, instanța apreciază că funcționarul public cu statut special ar putea obține obligarea pârâtului la plata acestui drept dacă la data de 31 decembrie 2009 își desfășura activitatea într-un domeniu corespunzător studiilor absolvite.

În ceea ce privește compensarea în bani a concediului de odihnă suplimentar neacordat poliștilor în perioada în care au fost puși la dispoziție, instanța apreciază că nu reiese din coroborarea dispozițiilor legale indicate de ambele părți ca fiind incidente în materie faptul că nu ar fi posibilă compensarea în bani a concediului de odihnă suplimentar.

Față de toate cele reținute, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acest act normativ, **tribunalul va dispune**

sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 27 indice 29 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, sintagma *polițistul este repus în funcția deținută și în toate drepturile avute la data punerii la dispoziție sau suspendării, inclusiv de compensare a celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție sau suspendării*, include:
 - actualizarea sumelor achitate ca urmare a repunerii în funcție cu rata indicelui de inflație;
 - totalitatea sporurilor și drepturilor pecuniare aferente funcției pe care fiecare dintre reclamanți ar fi deținut-o în lipsa punerii la dispoziție, incluzând, însă fără a se limita la, sporul de fidelitate, sporul pentru studii superioare, sporul pentru păstrarea confidențialității etc.;
 - avansările în grad;
 - majorările salariului de funcție/salariului de bază cu 7,5% pentru titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional clasa I;
 - cuantumului compensației bănești cuvenite pentru neacordarea concediului de odihnă suplimentar pe durata punerii la dispoziție, reglementat de dispozițiile art. 13 din HG nr. 1578/2002 și acordat polițiștilor care își desfășoară activitatea în condiții deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase - ori în locuri de muncă în care există astfel de condiții;
2. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 34¹ alin. (1) lit. b) și alin. (5) din O.U.G. nr. 114/2018, reclamanții care erau puși la dispoziție la momentul intrării în vigoare a acestor dispoziții și, deci, nu își desfășurau activitatea în domenii corespunzătoare studiilor absolvite, sunt îndreptățiți să beneficieze cu titlu retroactiv, după repunerea în funcție, de sporul pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior;
3. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 13, art. 16 și art. 4 alin. 2 din H.G. nr. 1578/2002, polițiștii pot beneficia de compensarea în bani a concediului de odihnă suplimentar neefectuat;
4. Dacă dispozițiile art. 60 alin. (3) din Anexa 6 la Legea nr. 153/2017 cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice se coroborează cu cele ale art. 27 indice 29 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, respectiv dacă polițiștilor repuși în funcție li se cuvine plata dobânzii legale penalizatoare calculate începând cu ziua următoare scadenței fiecărui salariu lunar din perioada punerii la dispoziție și până la data plății efective, având în vedere și dispozițiile O.U.G. nr. 130/2021 și faptul că reclamanților li s-au achitat drepturile cu titlu retroactiv într-o singură tranșă și nu eșalonat pe 5 ani.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheierea se va aduce la cunoștința conducerii Secției mixte de contencios administrativ, conflicte de muncă și asigurări sociale a Tribunalului --- și se va transmite prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în cale de atac, procese în aceeași materie.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2014, constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

1. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 27 indice 29 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, sintagma *polițistul este repus în funcția deținută și în toate drepturile avute la data punerii la dispoziția sau suspendării, inclusiv de compensare a celor de care a fost privat pe perioada punerii la dispoziție sau suspendării*, include:
 - actualizarea sumelor achitate ca urmare a repunerii în funcție cu rata indicelui de inflație;
 - totalitatea sporurilor și drepturilor pecuniare aferente funcției pe care fiecare dintre reclamanți ar fi deținut-o în lipsa punerii la dispoziție, incluzând, însă fără a se limita la, sporul de fidelitate, sporul pentru studii superioare, sporul pentru păstrarea confidențialității etc.;
 - avansările în grad;
 - majorările salariului de funcție/salariului de bază cu 7,5% pentru titlul de specialist de clasă/domeniu funcțional clasa I;
 - cuantumului compensației bănești cuvenite pentru neacordarea concediului de odihnă suplimentar pe durata punerii la dispoziție, reglementat de dispozițiile art. 13 din HG nr. 1578/2002 și acordat polițiștilor care își desfășoară activitatea în condiții deosebite - vătămătoare, grele sau periculoase - ori în locuri de muncă în care există astfel de condiții;
2. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 34¹ alin. (1) lit. b) și alin. (5) din O.U.G. nr. 114/2018, reclamanții care erau puși la dispoziție la momentul intrării în vigoare a acestor dispoziții și, deci, nu își desfășurau activitatea în domenii corespunzătoare studiilor absolvite, sunt îndreptățiți să beneficieze cu titlu retroactiv, după repunerea în funcție, de sporul pentru absolvirea instituțiilor de învățământ superior;
3. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 13, art. 16 și art. 4 alin. 2 din H.G. nr. 1578/2002, polițiștii pot beneficia de compensarea în bani a concediului de odihnă suplimentar neefectuat;
4. Dacă dispozițiile art. 60 alin. (3) din Anexa 6 la Legea nr. 153/2017 cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice se coroborează cu cele ale art. 27 indice 29 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, respectiv dacă polițiștilor repuși în funcție li se cuvine plata dobânzii legale penalizatoare calculate începând cu ziua următoare scadenței fiecărui salariu lunar din perioada punerii la dispoziție și până la data plății efective, având în vedere și dispozițiile O.U.G. nr. 130/2021 și faptul că reclamanților li s-au achitat drepturile cu titlu retroactiv într-o singură tranșă și nu eșalonat pe 5 ani.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării.

Dispune aducerea la cunoștință a prezentei încheieri conducerii Secției mixte de contencios administrativ, conflicte de muncă și asigurări sociale a Tribunalului --- și transmiterea prin poștă electronică tuturor celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024 raportat la art. 520 alin. 2 C.pr.civ., dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței azi, 24.09.2024.

PRESEDINTE,

GREFIER,

Red./Tehn.-./26.09.2024